369L0169

Ἀριθ. N 133/6 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 4. 6. 69

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 28ης Μαΐου 1969

περί ἐναρμονίσεως τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν μέ τίς ἀπαλλαγές ἀπό τούς φόρους κύκλου ἐργασιῶν καί τούς εἰδικούς φόρους καταναλώσεως πού εἰσπράττονται κατά τήν εἰσαγωγή, στό πλαίσιο τῆς διεθνοῦς κυκλοφορίας τῶν ταξιδιωτῶν

(69/169/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 99,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, παρά τήν ἐγκαθίδρυση τῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως, ἡ ὁποία συνεπάγεται τήν κατάργηση τῶν δασμῶν καί τῶν περισσοτέρων φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος στίς συναλλαγές μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν, εἶναι ἀναγκαῖο μέχρι τῆς σέ μεγάλο βαθμό ἐναρμονίσεως τῶν ἐμμέσων φόρων, νά διατηρηθοῦν οἱ φορολογίες κατά τήν εἰσαγωγή καί ἡ μή φορολογία ἤ ἐπιστροφή τῶν φόρων κατά τήν ἐξαγωγή, γιά τίς ἀνωτέρω συναλλαγές·

ὅτι εἶναι ἐπιθυμητό, καί πρίν ἀκόμη ἀπό τήν ἐναρμόνιση αὐτή, νά συνειδητοποιήσει περισσότερο ὁ πληθυσμός τῶν Κρατῶν μελῶν τήν πραγματικότητα τῆς κοινῆς ἀγορᾶς καί γιά τόν σκοπό αὐτό πρέπει νά ληφθοῦν μέτρα ὥστε νά καταστεῖ περισσότερο ἐλεύθερο τό σύστημα φορολογιῶν τῶν εἰσαγωγῶν κατά τήν κυκλοφορία τῶν ταξιδιωτῶν μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν· ὅτι τά μέλη τῆς Συνελεύσεως ὑπεγράμμισαν ἐπανειλημμένα τήν ἀναγκαιότητα τῶν μέτρων αὐτῶν·

ὅτι οἱ φορολογικές μειώσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους κατά τήν κυκλοφορία τῶν ταξιδιωτῶν, ἀποτελοῦν ἕνα ἀκόμη βῆμα πρός τήν κατεύθυνση τοῦ ἀμοιβαίου ἀνοίγματος τῶν ἀγορῶν τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς δημιουργίας συνθηκῶν ἀναλόγων μέ αὐτές μιᾶς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς·

ὅτι οἱ μειώσεις αὐτές πρέπει νά περιορισθοῦν στίς μή ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος εἰσαγωγές ἐμπορευμάτων οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦνται ἀπό τούς ταξιδιῶτες· ὅτι, κατά γενικό κανόνα, τά ἐμπορεύματα αὐτά δέν εἶναι δυνατό νά ἀποκτηθοῦν στήν χώρα προελεύσεως (χώρα ἐξόδου) παρά μέ τήν ἐπιβάρυνση ἐκ φόρων, κατά τρόπο ὥστε ἡ ἐντός τῶς προβλεπομένων ὁρίων παραίτηση τοῦ Κράτους εἰσαγωγῆς ἀπό τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν καί ἄλλων εἰδικῶν φόρων καταναλώσεως κατά τήν εἰσαγωγή, ἀποτρέπει τήν διπλή φορολογία χωρίς νά καταλήγει σέ ἔλλειψη φορολογίας·

ὅτι ἕνα κοινοτικό καθεστώς φορολογικῶν μειώσεων κατά τήν εἰσαγωγή ἀποδεικνύεται ἐπίσης ἀναγκαῖο στό πλαίσιο τῆς κυκλοφορίας τῶν ταξιδιωτῶν μεταξύ τρίτων χωρῶν καί τῆς Κοινότητος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

1. Ἀπαλλάσσονται τῶν φόρων κύκλου ἐργασιῶν καί τῶν εἰδικῶν φόρων καταναλώσεως πού εἰσπράττονται κατά τήν εἰσαγωγή, στό πλαίσιο τῆς κυκλοφορίας τῶν ταξιδιωτῶν μεταξύ τρίτων χωρῶν καί τῆς Κοινότητος, τά ἐμπορεύματα τά ὁποῖα περιέχονται στίς προσωπικές ἀποσκευές τῶν ταξιδιωτῶν, ἐάν πρόκειται γιά εἰσαγωγές μή ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος καί ἐάν ἡ συνολική ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν δέν ὑπερβαίνει τίς εἴκοσι πέντε λογιστικές μονάδες κατ' ἄτομο.

2. Τά Κράτη μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια, γιά τούς ταξιδιῶτες ἡλικίας μικρότερης τῶν δεκαπέντε ἐτῶν, νά μειώσουν τήν ἀπαλλαγή αὐτή μέχρι δέκα λογιστικές μονάδες.

3. Ὅταν ἡ συνολική ἀξία περισσοτέρων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίνει κατ' ἄτομο τό ποσό τῶν εἴκοσι πέντε λογιστικῶν μονάδων ἤ τό καθοριζόμενο δυνάμει τῆς παραγράφου 2, ἡ ἀπαλλαγή χορηγεῖται μέχρι τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, γιά ἐκεῖνα τά ἐμπορεύματα τά ὁποῖα, ἐάν

εἰσήγοντο χωριστά, θά ἦτο δυνατόν νά ἀπολαύουν τῆς ἀνωτέρω ἀπαλλαγῆς, ἐξυπακουομένου ὅτι ἡ ἀξία ἑνός ἐμπορεύματος δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποδιαιρεθεῖ.

Ἄρθρο 2

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν καί τῶν εἰδικῶν φόρων καταναλώσεως, πού εἰσπράττονται κατά τήν εἰσαγωγή, στό πλαίσιο τῆς κυκλοφορίας ταξιδιωτῶν μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν, τά ἐμπορεύματα πού πληροῦν τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στά ἄρθρα 9 καί 10 τῆς συνθήκης καί περιέχονται στίς προσωπικές ἀποσκευές τῶν ταξιδιωτῶν, ἐφόσον πρόκειται γιά εἰσαγωγές μή ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος καί ἡ συνολική ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων δέν ὑπερβαίνει τίς ἑβδομήντα πέντε λογιστικές μονάδες κατ' ἄτομο. Ἡ ἀπαλλαγή αὐτή χορηγεῖται ἐπίσης στήν περίπτωση τῶν διερχομένων ταξιδιωτῶν μέ τελικό προορισμό ἐκτός τοῦ ἐδάφους ἑνός Κράτους μέλους.

2. Τά Κράτη μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια, προκειμένου γιά ταξιδιῶτες ἡλικίας μικρότερης τῶν δεκαπέντε ἐτῶν, νά μειώσουν τήν ἀπαλλαγή αὐτή μέχρι εἴκοσι πέντε λογιστικές μονάδες.

3. Ὅταν ἡ συνολική ἀξία περισσοτέρων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίνει κατ' ἄτομο τό ποσό τῶν ἑβδομήντα πέντε λογιστικῶν μονάδων ἤ τό καθοριζόμενο δυνάμει τῆς παραγράφου 2, ἡ ἀπαλλαγή χορηγεῖται μέχρι τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ γιά ἐκεῖνα τά ἐμπορεύματα τά ὁποῖα, ἐάν εἰσήγοντο χωριστά θά ἦτο δυνατόν νά ἀπολαύουν τῆς ἀνωτέρω ἀπαλλαγῆς, ἐξυπακουομένου ὅτι ἡ ἀξία ἑνός ἐμπορεύματος δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποδιαιρεθεῖ.

Ἄρθρο 3

Γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσης ὁδηγίας:

1. Δέν λαμβάνεται ὑπόψη γιά τόν καθορισμό τῆς ἀπαλλαγῆς, τῆς ἀναφερομένης στά ἄρθρα 1 καί 2, ἡ ἀξία τῶν προσωπικῶν εἰδῶν, τά ὁποῖα εἰσάγονται προσωρινῶς ἤ ἐπανεισάγονται κατόπιν τῆς προσωρινῆς τους ἐξαγωγῆς.

2. Θεωροῦνται μή ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος οἱ εἰσαγωγές οἱ ὁποῖες:

   α) παρουσιάζουν εὐκαιριακό χαρακτῆρα·

   β) ἀφοροῦν ἀποκλειστικά ἐμπορεύματα πού προορίζονται γιά τήν προσωπική ἤ οἰκογενειακή χρήση τῶν ταξιδιωτῶν ἤ πού προορίζονται γιά δῶρα, μέ τήν ἐπιφύλαξη ὅτι τά ἐμπορεύματα αὐτά δέν δύνανται νά παρουσιάζουν ἀπό τήν φύση τους ἤ τήν ποσότητά τους, ὁποιοδήποτε ἐμπορικό ἐνδιαφέρον.

Ἄρθρο 4

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἐθνικῶν διατάξεων οἱ ὁποῖες ἐφαρμόζονται ἐπί τοῦ θέματος στούς ταξιδιῶτες τούς διαμένοντες ἐκτός Εὐρώπης, κάθε Κράτος μέλος ἐφαρμόζει ὅσον ἀφορᾶ τήν εἰσαγωγή μέ ἀπαλλαγή ἐκ τῶν φόρων κύκλου ἐργασιῶν καί εἰδικῶν φόρων καταναλώσεως τῶν κατωτέρω ἀπαριθμουμένων ἐμπορευμάτων, τά ἀκόλουθα ποσοτικά ὅρια:

α) προϊόντα καπνοῦ:

   200 σιγαρέττα,

   ἤ 100 σιγαρίλλος (ποῦρα μέ μέγιστο βάρος 3 γραμμάρια ἀνά τεμάχιον),

   ἤ 50 ποῦρα,

   ἤ 250 γραμμάρια καπνοῦ πίπας·

β) οἰνοπνευματώδη ποτά:

   — ἀπεσταγμένα ποτά καί οἰνοπνευματώδη ποτά, βαθμοῦ οἰνοπνεύματος μεγαλυτέρου ἀπό 22°: 1 φιάλη τυποποιημένη (standard) (ἀπό 0,70 λίτρον ἕως 1 λίτρον),

   — ἀπεσταγμένα ποτά καί οἰνοπνευματώδη ποτά, ἀπεριτίφ μέ βάση οἶνο ἤ ἀλκοόλη, βαθμοῦ οἰνοπνεύματος ἴσου ἤ μικροτέρου τῶν 22°, οἶνοι ἀφρώδεις, vins de liqueur: σύνολον 2 λίτρα,

   καί

   — οἶνοι κοινοί (μή ἀφρώδεις): σύνολον 2 λίτρα·

γ) ἀρώματα: 50 γραμμάρια,

   καί

   κολώνιες: 1/4 λίτρου.

δ) καφές: 500 γραμμάρια,

   ἤ ἐκχυλίσματα καί ἀποστάγματα καφέ: 200 γραμμάρια·

ε) τέιον: 100 γραμμάρια,

   ἤ ἐκχυλίσματα καί ἀποστάγματα τεΐου: 40 γραμμάρια.

2. Ταξιδιῶτες ἡλικίας μικρότερης τῶν δεκαπέντε ἐτῶν δέν ἀπολαύουν τῆς ἀπαλλαγῆς γιά τά ἐμπορεύματα, τά ἀναφερόμενα στήν παράγραφο 1 περίπτωση α), β) καί δ).

3. Ἐντός τῶν ποσοτικῶν ὁρίων, πού καθορίζονται στήν παράγραφο 1 καί λαμβάνοντας ὑπόψη τούς προβλεπόμενους περιορισμούς τῆς παραγράφου 2, ἡ ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων, τά ὁποῖα ἀπαριθμοῦνται στήν παράγραφο 1, δέν λαμβάνεται ὑπόψη γιά τόν καθορισμό τῆς ἀπαλλαγῆς πού ἀναφέρεται στά ἄρθρα 1 καί 2.

Ἄρθρο 5

1. Τά Κράτη μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια νά μειώνουν τήν ἀξία ἤ/καί τίς ποσότητες τῶν ἀτελῶς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, ὅταν αὐτά εἰσάγονται:

— στό πλαίσιο τῆς παραμεθορίου κυκλοφορίας,

— ἀπό τό προσωπικό τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων, τά ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται στήν διεθνή κυκλοφορία,

— ἀπό τά μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἑνός Κράτους μέλους, πού σταθμεύουν σέ ἄλλο Κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένου τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ, καθώς καί ἀπό τίς συζύγους καί τέκνα πού συντηροῦν.

2. Τά Κράτη μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια νά ἀποκλείσουν τῆς ἀπαλλαγῆς τά ἐμπορεύματα, τά ὁποῖα ἀναφέρονται στίς κλάσεις 71.07 καί 71.08 τοῦ κοινοῦ δασμολογίου.

3. Τά Κράτη μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια νά μειώσουν τίς ποσότητες τῶν ἐμπορευμάτων, τά ὁποῖα ἀναφέρονται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 1, περίπτωση α) καί δ), γιά τούς ταξιδιῶτες οἱ ὁποῖοι, προερχόμενοι ἀπό τρίτο Κράτος, εἰσέρχονται σέ Κράτος μέλος.

Ἄρθρο 6

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, γιά νά ἀποφύγουν νά χορηγοῦνται ἀπαλλαγές ἤ ἐπιστροφές φόρων γιά παραδόσεις ἐμπορευμάτων σέ ταξιδιῶτες, τῶν ὁποίων ἡ κατοικία, ἡ συνήθης διαμονή ἤ τό κέντρο τῆς ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητος, εὑρίσκεται σέ Κράτος μέλος καί οἱ ὁποῖοι ἀπολαύουν τοῦ προβλεπομένου ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία καθεστῶτος.

Ἄρθρο 7

Τά Κράτη μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια νά στρογγυλοποιοῦν τό ποσό σέ ἐθνικό νόμισμα, πού προκύπτει ἀπό τή μετατροπή τῶν ποσῶν σέ λογιστικές μονάδες πού προβλέπονται στά ἄρθρα 1 καί 2.

Ἄρθρο 8

1. Τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ἰσχύ τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά τήν συμμόρφωση πρός τήν παρούσα ὁδηγία τό ἀργότερο στίς 1 Ἰανουαρίου 1970.

2. Κάθε Κράτος μέλος ἐνημερώνει τήν Ἐπιτροπή γιά τίς διατάξεις πού θεσπίζει πρός ἐφαρμογή τῆς παρούσης ὁδηγίας.

Ἡ Ἐπιτροπή κοινοποιεῖ τίς πληροφορίες αὐτές στά ἄλλα Κράτη μέλη.

Ἄρθρο 9

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 28 Μαΐου 1969.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

G. THORN